BABA HÎRCA

Operetă-vrăjitorie
în două acte şi trei tablouri

Ediția noastră reproduce textul apărut în volumul Baba Hîrca, operetă-vrăjitorie în două acte și trei tablouri compusă de d. M. Milo, muzica compusă de d. Capelmaistrul A. Flehtenmaher, *Tipografia lui C. A. Rosetti și Vinterhalder, București, 1851.*

Ca și în cazul altor tipărituri contemporane, sînt folosite în text literele ě, ŭ, ĭ *pentru a nota apartenența acestor sunete la un diftong fie în interiorul cuvîntului, fie între vocala finală a unui cuvînt și vocala inițială a celui următor:* binĕ ai venit, fata ĕ, să iubĭască, vreŭ. *Transcrierea acestor construcții diferă de la caz la caz.* Ĕ *a fost transcris în cazuri ca:* cĕ oi să fac, binĕ ai venit, *prin* e, *după o trăsură de unire:* ce-oi să fac, bine-ai venit, *iar în cazuri ca:* fata ĕ, *prin* i: fata-i. *In schimb* ĭ *a fost transcris prin* e *în cazuri ca:* iubĭască, sărĭai — iubească, săreai. U *a fost redat prin* u: oŭ, vreŭ, auleŭ, — ou, vreu, auleu, *dar nu a fost transcris în* ridicŭ, oiŭ *și în finala sufixului* -oriu *scris* -orĭ (sositoriu, cuptoriu).

Scrierea cu ъ *și* ѫ *cu valoarea* î *a urmat normele ortografiei actuale. Nu am respectat, de asemeni, nici forme grafice ca* seu, zeu, rizînd, țerani. *Greșelile de tipar au fost eliminate.*

БАБА ХѪРКА

ОПЕРЕТЪ-ВРЪЖІТОРІЕ

ꙟN DOЪ АКТЕ ШІ ТРЕІ ТАБЛОȢРІ

komпъсъ de

D. М. Міло.

Mȣzika komпъсъ de D. Капелмаїстрȣл

А. ФЛЕХТЕNМАХЕР.

БȢКȢРЕЩЇ

Тіпографіа лȣї К. А. Росетті ші Вінтерхалдер

1851.

Coperta ediției princeps a piesei *Baba Hîrca*

PERSOANE	ACTORI
Lascu, tînăr boier subt numele de Vlad	D. Bonciu
Baba Hîrca, ţigancă vrăjitoare .	D. Millo
Chiosa, ţigan, sluga lui Lascu .	D. Teodorini
Gînju, bătrîn pădurari . . .	D. N. Teodoru
Viorica, fiica lui	Dna Gabriela
Ingerul păzitori a Vioricăi . .	Dla Nini Valeri
Bîrzu, bătrîn logodnic a Vioricăi	D. Luchian

Draci, ţărani, ţărance, lăieşi, lăieşiţe.

Tabloul I Răpirea — Caru druştelor
II Vrăjirea — Trunchiul pocit
III Insoţirea — Dracul biruit

ACTUL I

Teatrul înfăţoşează o poiană în mijlocul munţilor, pe poalele cărora, în fund, se vede un mic sat ţărănesc; în dreapta privitorilor stă căsuţa lui Gînju Păduraru.

SCENA I

La ridicarea perdelii se aude în depărtare corul ţăranilor

Corul

Măi, flăcăi, întoarceţi hora.
Măi, flăcăi, jucaţi mereu,
Măi, flăcăi, haideţi tot fora,
Bateţi pajiştea mereu.

SCENA II

Vlad, Hîrca, Chiosa

În vreme ce Vlad se uită în fund, unde se aud giucînd țăranii, Hîrca și Chiosa intră giucînd după corul țăranilor

Vlad *(repezindu-se la ei)* : Sfîrșiți, pîngăriților, că mi-ți da de gol.

Hîrca : Nu te teme, coconășelule, că doar ești cu Hîrca săraca.

Chiosa : Auleu, mînca-ț-aș ochișorii, da' ai uitat pe Chiosa Deliu.

Vlad : Strașnic lucru !

Hîrca : Ianca șireclicul. *(Arătîndu-se cu mîndrie.)*

Chiosa : Și voinicia !

Hirca : Drăcia.

Chiosa : Teșmecheria.

Hîrca : Însovolnicia.

Vlad *(luîndu-i iute de mîini)* : Vă zdrobesc.

Hîrca și **Chiosa** : Am muțit !

Vlad : Un păcat cu diavolii ăștia, nici că s-or stămpăra.

Chiosa și **Hîrca** : Poruncește.

Vlad : N-auziți, ticăloșilor, acum vine logodnicul cu toată nunta, să ie pe Viorica, pe scumpa mea Viorică, și nu vreu, nu vreu, m-ați înțeles, să se facă însoțirea asta !

Hîrca : Cuconășelule, da' știi mata că eu nu-s babă de acele care fac însoțiri ; eu dispart, învrăjbesc, încurc însoțirile, asta-i meșteșugul meu, toate fetișoarele care le iau supt aripioara mea, schimbă mai mulți ibovnici decît cămeși pe săptămînă.

Chiosa : Să trăiești, Hîrco ! Cît or fi pe lume fete sărace ș-amorezați fără dinți, multe trebi de aste mi-i da tu pe mînă.

Vlad : Ah ! v-aș da toată averea.

Hîrca *(în parte)* : Ț-om șterge-o !

Chiosa *(asemene)* : Ț-om sufla-o !

Vlad *(urmînd)* : Numai să faceţi să mă iubească scumpa mea Viorică.

Hîrca : Să te iubească, cei şi d-ta cam multe, cuconaşule. Mulţumeşte-te acum deodată să ţ-o dăm în mînă.

Chiosa : Te-a ighi[1] ea mai pe urmă, cucoane, te-a ighi ea, că doar nu eşti boier degeaba.

Hîrca : Şi apoi adică ca la ce dracu slujăşte dragostea aceea!

Chiosa : Bine zici, Hîrco, iaca eu, cînd sug pe frumuşica sîngeacă de rachiu, nu-i zic iubeşti-mă, o dau de duşcă şi pace! *(În vremea aceasta Vlad merge la uşa lui Gînju şi caută să zărească ceva.)* Ştii ce, cuconaşule, lasă-mă pe mine, dau buzna în casă, un căluş în gură, ţ-o umflu în cîrcă şi pe ici mi-i drumu.

Vlad : Te spînzur, cioară, de te-i atinge de Viorica.

Chiosa *(cu mirare)* : Auleu!

Hîrca : Iaca baragladina! El se trezeşte cu ciomagu la potică. În lături, bălţatule! Nu aşa, cuconăşelule, ascultă pe Baba Hîrca : oi intra eu în casă smerină şi sfîntă ca o preuteasă, şi din horbă în horbă, i-oi da cercei şi cordele, oi duce-o la trăsură şi de acolo să te văd, Chioso, ţ-o pui în droşcă şi să te duci duluţă.

Chiosa : Ai văzut calu dracului.

Vlad : Nu vreu, nu vreu, vă zic, s-o luaţi cu d-a sila, să spărieţi biata copilă, s-o vîrîţi într-o boală.

Chiosa şi **Hîrca** : D-apoi cum?

(Aici s-aude corul ţăranilor, cîntînd în depărtare cîntecul întîi de la scena întîi.)

Vlad : Vine nunta, să ne depărtăm puţin.

Hîrca şi **Chiosa** : Da' cum să lăsm fata?

Vlad *(îmbrîncindu-i afară)* : Lipsiţi, că vă mănîncă cîinii. *(Ei ies tustrei în dreapta în fund.)*

---

[1] Iubi.

SCENA III

Bîrzu *(intră cîntînd)* :

Aria no. 2

Frunză verde,
Verde, verde,
De mi-ţi crede.
Crede, crede,
Eu mă-nsor ;
Azi mă-nsor.
Dar mă-nsor,
Zău mă-nsor
C-o puicuţă de pădure,
Ochii parcă-s două mure,
Mijlocelul,
Ca inelul,
Şi sprînceana
Scris cu pana.
Valeu, valeu, inimioară
Ca murguţa zbeară, zbeară.

Oare unde mi-i puicuţa că mă usuc pe picioare. M-am furişat de strengarii cei de flăcăi s-o mai văd ; li-i ciudă ghiorlanilor, li-i ciudă ghiorlanilor, li-i ciudă că le suflu floricica cea mai mîndră din toată poiana trunchiului. Of, da' unde-i Viorica s-o văd o ţîrucă să-mi răcoresc biata inimă. *(El merge la uşa casei şi caută doar a vedea pîn crăpăturile uşei.)* Iaca frate, dec ! oi face şi eu ca cela : ce-mi văzură ochii că nu văzură nimică. *(Mai uitîndu-se)* Nu-i ! Nu-i !... Nu-i ? Cum nu-i ? oare nu cumva dragostea asta ne-o dat orbu găinelor. *(Frecîndu-se la ochi şi alergînd la uşă de se mai uită.)* Ia să mai vedem !... Vai de mine, nu mă lăsaţi că pei... Parc-am văzut o lighioaie, ca un soi de bărbat ; oare nu cumva mireasa mea îmi pune flori după urechi... Na, prostu şi năucu, de cînd am fost şi eu pîn Ieşu cela, tot frici de acele îmi urlă pîn cap ; doar îi codru asta, nu-i uliţa cea mare, doar îi ţărancă Viorica, nu-i... Ei ! ia, zău, mai ştii păcatu, c-acu, povestea celuia, şi ţărancele îşi bîrligă coada după urechi şi îşi pun buşmachii cu flioncuri. *(Aleargă la uşă şi strigă.)* Giorico ! Giorico ! Giorico ! *(Tare şi cu mînie.)* Giorico ! Ş-o

fi făcînd cîrlionţi! Cîrlionţii?... Vai de mine! *(Impingînd uşa s-o deschiză)* Giorico! Las' cîrlionţii, nu mai face cîrlionţi.

(Uşa se deschide, el intră în casă.)

SCENA IV

Viorica

In minutul ce Bîrzu deschide uşa, se vede Viorica coborîndu-se de pe deal c-un buchet de viorele în mînă. Ea vine pe scenă cîntînd riturnela cupletului următor şi smulgînd frunze din flori.

Aria no. 3

Tata zice: fată, fată,
Cată bine, cată, cată,
Tu eşti slabă ca o floare
Ce de-un suflu cade, moare,
Fii cuminte, fată, fată, } bis
Nu grăbi şi cată, cată. }

Viorică, dragă floare,
Noi sîntem ca surioare,
Tu ştii numai, tu ştii bine
Ce bărbat mi se cuvine,
Pentr-o biată fată, fată, } bis
Surioară, cată, cată. }

SCENA V

Viorica, Bîrzu

Bîrzu *(intră şi după ce Viorica a mîntuit rulada)*: Ai văzut privighitoarea bădichei cum îşi umflă guşiţa?
Viorica: Iaca bădica Bîrzu.
Bîrzu *(zicînd şi uitîndu-se la dînsa)*: Bădica Bîrzu... Amuţeai

flăcăii pîn codru... Haide, haide, înainte, privighitoareo!... Ceah, ceah, ceah, mă ghideli în urechi și la inimă...

Viorica: Da' de unde vii dumneata, bădică Bîrzu?

Bîrzu: De unde? Ia, pe tine te căutam... Am răscolit toată casa... Mă speriesăm că... Bată-l pustia Ieșu cela, tot bazaconii de-a lui visez.

Viorica: Eu m-am sculat dimineață, dimineață; am fost la fîntîna cea cu cruce și m-am spălat cu apă ne-ncepută ș-apoi am cules aste viorele ca să-mi spuie norocu, ia, așa. *(Arătînd că le-a smuls.)*

Bîrzu: Norocu tău? Fată hăi, d-apoi nu știi că ne cununăm astăzi?... Nene Gînju s-a dus de ieri la tîrg să cumpere covrigi și sămit pentru norocu tău. Eu îs norocu tău, fa, Giorico, fa. Așa-i că-i mîndru și giunel norocul tău?

Viorica: Iaca tata mi-a spus de altfel...

Bîrzu: Ce fel de altfel?

Viorica: A zis că să-mi mai iau de seamă, să cat bine...

Bîrzu: Ia, fată, ia-mi de seamă, cată bine. Numai tot încet, să nu mă deochi.

Viorica: Tata ci-că ești bătrîn!

Bîrzu *(răsărind)*: Bătrîn!

Viorica: Și slut!

Bîrzu: Și slut!

Viorica: Și slut!

Bîrzu: Slut? Auzi ghiuju pîcliș cum își ia fata în rîs.

Aria no. 4

Viorica

Însuratu, ci-că, ci-că,
C-un bătrîn ș-o tinerică
Ii un crin c-un putregai
Trandafirul și un scai.

Bîrzu

Ai văzut, văzut, văzut
Ghiuju pîcliș ce-a făcut.

Viorica

Tata Gînju, ci-că, ci-că,
Un bătrîn pe o fetică
Nu știu cum, nu știu de ci
Dar n-o poate ferici.

Bîrzu

Ai văzut, văzut, văzut
Ghiuju mintea şi-a perdut.

Viorica

Şi mai zice, încă, zice.

Bîrzu

Ce mai zice, încă, zice?

Viorica

Cînd bărbatu-i hîd şi slut.

Bîrzu

Cînd bărbatu-i hîd şi slut?

Viorica

Vine dracu nevăzut.

Bîrzu

Vine dracu nevăzut!

Viorica

Drege-ntoarce
Nu-şti ce face.

Bîrzu

Drege-ntoarce
Nu-şti ce face.

Viorica

Şi copiii lui d'odată
Hăci nu seamăn cu-al lor tată.

Bîrzu

Şi copiii lui d'odată
Hăci nu seamăn cu-al lor tată.

Împreună

Cînd bărbatu-i hîd şi slut,
etc. etc.

Bîrzu: Auleu, Giorico, şi crezi tu poveşti de-aste?
Viorica: Apoi aşa spune tătuca, mai ştiu şi eu.
Bîrzu: Da' eu nu-s bătrîn, fată hăi... Inca-ncoace, ia fură-mă cu coada ochiului, Giorico!
Viorica: Zău nu eşti bătrîn, bădică Bîrzu?... Va să zică tot ne-om cununa azi.
Bîrzu: Cununa, fată, cununa.
Viorica: Tare-mi pare bine, c-or să-mi puie hobot... şi beteală şi salba cea de lefţi.
Bîrzu *(în parte)*: Uf! am scăpat de-o frică!
Viorica: Aşa-i că mi-or pune salba cea de lefţi?
Bîrzu: Pune, pune, fată hăi... Ia să vezi ce casă o să ţinem noi... Ha, ha, ha.
Viorica: Ha, ha, ha, da' cum o să ţinem noi casă?
Bîrzu: Cum? Ha, ha, ha... îi vedea tu, las'...
Viorica: Cum?
Bîrzu: Intîi om începe aşa... *(O ia în braţe.)*
Viorica: Ei, ce faci bădică?
Bîrzu: Cindure că ne cununăm.
Viorica: Cindure că ne cununăm? Ha, ha, ha.
Bîrzu: Ha, ha, ha.
Viorica: Ş-apoi mai cum?
Bîrzu: Ş-apoi oare cum? Ş-apoi aşa! *(Vrea s-o sărute.)*
Viorica: Ei, bădică, dă-mi pace!
Bîrzu: Cindure că ne cununăm...
Viorica: Cindure că ne cununăm?
Bîrzu: Ş-apoi iar aşa... *(Iar vrea s-o sărute.)*
Viorica: Ba ia aşa... *(Ii dă o palmă.)* Ha, ha, ha...
Bîrzu: Auleu!... Fa, hăi!...
Viorica: Cindure că ne cununăm...
Bîrzu: A, cindure că ne cununăm? Aşa ţi-i povestea, las' că ţ-oi arăta eu...
Viorica: Bădică, dă-mi pace...
Bîrzu: Viorico, şezi să te sărut. *(Alergînd după dînsa.)*
Viorica: Bai! bai!
Bîrzu: Las' că te-oi prinde eu.
Viorica: Bădică, bădică!

SCENA VI

Cei dinainte, Gînju

Viorica *(alergînd în brațele tătîni-său)* : Tătucă, tătucă, iaca bădica Bîrzu nu-mi dă pace.
Bîrzu : Hă, hă, hă, nene socru, da' zău...
Gînju : Ce-i asta, hoțule ?
Bîrzu : Mă hîrjoneam o țîrucă cu fata 'mnitale.
Gînju : Nu ț-am spus, măi, că Giorica mea nu-i fată de tîrgoveț... Mă, tu te visezi în Ieșu cela unde ai argățit ?
Bîrzu : Moș Gînju, zău numai cît am sărutat-o.
Gînju *(își leapădă desaga din spate și vine cu bățul amenințîndu-l)* : Mi-ai sărutat fata înainte de cununie ?
Viorica : Numai o dată tătucă, că i-am dat un pumn...
Bîrzu : Ha, ha, ha, m-o pișcat !
Gînju : Să-mi săruți tu fata înainte de cununie ? Tu nu știi, măi, că fetele noastre de la munte nu-s c-ale voastre cele din șăs, mă ! *(Aice s-aude corul țăranilor dinafară.)*
Viorica, Bîrzu : I-auzi, vine nunta.
Gînju : Ei, las'... că te pui la canon acuș. *(Strigînd flăcăii care se văd viind și urmînd a cînta corul pe deal.)* Ei, băieți, băieți ! Încoace la vale ! Încoace !
Bîrzu : Nene socru, tătucă, ia lasă șaga !
Gînju : Ba nu, hoțule !
Viorica : Așa ți se cade !

SCENA VII

Cei dinainte, Viorica adormită

Țăranii : Bine-ai venit, moș Gînju !
Gînju : Mulțămim, copiii mei, mulțămim.
Țăranii : Da' pe cînd nunta, moșule ?
Gînju : Pe mîini, feții mei.
Toți : Pe mîini ?

Gînju: Era s-o fac astăzi, da' vedeţi-l pe junelul cel în doi peri de colo, s-o apucat si mi-o sărutat fata înainte de cununie.

Ţăranii: Înainte de cununie!

Gînju: Aşa potlogari! El se socoate în munţii noştri ca pe uliţele Ieşului.

Ţăranii *(mirîndu-se)*: A!

Gînju: Şi vreu să-l pun la canon. În loc de azi, nunta s-a face mîine. Pînă atunce vi-l dau pe mînă, daţi-i pe foi cît v-a plăce, că din pricina lui nu-i să nuntiţi azi.

Ţăranii: Aşa!

Bîrzu: Da' zău, bre flăcăi, numai cît am atins-o cu gura.

Ţăranii: Las', las'. Ţi-om da noi...

Gînju: Aşa! hei, fata mea, intră în casă.

Viorica: Tătucă!

Gînju: În casă.

Bîrzu: Ghiuj hain, ce eşti şi pleşuv. *(El vrea să iasă repede după Viorica. Ţăranii îl apucă. Gînju vîră pe Viorica cu de-a sila în casă şi închide uşa. Toţi rîd.)*

SCENA VIII

Coru *(Ţăranii oprind pe Bîrzu)*:

Stăi pe loc, stăi pe loc!
Vezi că azi n-ai noroc,
Las' pe noi, las' pe noi!
C-o să-ţi dăm, dăm pe foi.

Bîrzu

Ah, Viorico,
Ah, floricico!

Corul

Nu-l lăsaţi, băieţi, în casă,
Las' să rabde, lasă, lasă.

Bîrzu

Dragă puicuţă,
Înc-o guriţă.

Corul

Ţine-i calea să nu treacă,
Las' să rabde înc-o leacă.

Bîrzu

Aleu, valeu, daţi-mi pace,
Măi, ghiorlani, bre, inca-ncoace.
S-o văd numai o ţîrucă,
S-o zăresc pe-o borticică!

Corul

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
Pune-ţi pofta-n cui drăguţă,
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
Şi te şterge pe guriţă.

Impreună

Corul

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
Hai să meargă tot aşa,
Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
Şi să joace hopsasa. [1]

Bîrzu

Oi să întru, voi întra,
Măcar, măcar, de-ţi crăpa,
Ia aşa, aşa, aşa,
Dracii, dracii v-or lua.

Gînju *(iese din casă şi se uită după ţărani cum duc pe Bîrzu rîzînd)* : Ha, ha, ha, l-am dat pe bună mînă... las' că pînă mîine nu mai dă el cu ochii de Giorica... A să închid şi pe giupîneasa mea... *(Închide uşa c-un par.)* Ia aşa, de-acu la părintele Macovei. *(Îşi ia desaga şi iese.)*

---

[1] Probabil: *hop ş-aşa!*

SCENA IX

Hîrca. Chiosa.

Ei intră, sărind de bucurie

Hîrca: Crişu eu!

Chiosa: Vin' să te sărut, Hîrca dracului, vin' zău, mi-eşti dragă, cît eşti de pogană, că te-o zămislit iadul şi te-a făcut Varzavela, străbuna ţiganilor.

Hîrca: Am rămas singuri! Hai, acu să te văd, Chioso; tu care-ai scăpat de două ori din spînzurătoare cu ştreangu la gît, să te văd!

Chiosa: Ce vrei, Hîrco! Iar îţi plesneşte vro drăcie pîn cap?

Hîrca: Măi Chioso, să-mi sufli acu pe ţaranca asta cu nepusă în masă, să n-aibă vreme să zică valeu.

Chiosa: Auleu! da boiaru ce-a zice, fa?

Hîrca: Fă ce-ţi zic eu, danciule, cînd a vide-o el acasă la dînsu, i-o părea şi lui bine. Să te văd, mo! am îmbătrînit eu ca să te văd, mo. Am îmbătrînit eu cu boierii, ei mi-o mîncat tinereţile, mo! Îi cunosc ce poame-s... Ei nu zic fă, dar te bat daca nu faci şi le pare bine cînd faci! Acu, bre!

Chiosa: Las' pe mine că ţ-o suflu ca pe-o pană! *(Merge la uşă şi scoate paru; aici s-aude Viorica. cîntînd din casă „Pe cel deal, pe cel colnic." Ţiganii stau încremeniţi; după un cuplet, Hîrca s-apropie de uşă şi face gesturi vrăjitoreşti, şi glasul Viorichei slăbeşte pe încetul ş-apoi tace.)* Da' ce vrăjeşti, Hîrco?

Hîrca: Ţis! I-am amorţit glăsuşorul, de-acu n-a mai cînta, am adormit-o ca pe la miezul nopţii!

Chiosa: Hai s-o umflăm! *(El merge la uşă şi vrea s-o strice cu paru ce ţine în mînă.)*

Hîrca: Ce faci, Bazaochi, vrei s-o trezeşti? Aşteaptă că ţ-o rădic eu fără huiet. *(Ea vrăjeşte: uşa casei se deschide şi se vede ieşind un pat mic ţărănesc, pe care Viorica stă adormită.)*

SCENA X

Cei dinainte, Viorica (adormită)

Chiosa: Bre, că drăcoasă ai mai fost.

Hîrca: Hai, iaca bucăţică de împărat, s-o sorbi cu lingura, ia să vezi parăluţe ce-oi să cîştig de acu.

Chiosa: Da' ian ascultă, Hîrco, să-mi dai şi mie parale, tătucă.

Hîrca *(fără să-l asculte)*: Cu dînsa am să mănînc starea lui Lascu.

Chiosa: Da' eu n-oi să mănînc nimică, fa?

Hîrca *(asemenea)*: Şi pe urmă, hareci! Cine-a da mai mult. Ha s-o umflăm. *(Ea vrea să o ia.)*

Chiosa: Nu pune gionata, Hîrco, că ţ-o rup! Vrei să mă gioci pe degite? Mie ce-mi dai?

Hîrca: Ia, o para cu bortă.

Chiosa: Aşa!... că dar nu-i lua fata!

Hîrca: Ce spui, mo?

Chiosa: Nu-i lua-o, Hîrco!

Hîrca: Chioso, nu te pune cu mine, Chioso, că-i da peste dracu!

Chiosa: Nu ţ-o dau, Hîrco, nu ţ-o dau. *(El ţine pe Viorica.)*

Hîrca: Nu? Aşteaptă! *(Hîrca îl împinge dîndu-i o palmă. Chiosa se învîrteşte în loc şi stă încremenit ca o statuă.)* Mai pune-te altă dată în cîrcă c-o vrăjitoare!... de-acu îi a mea fata.

Aria no. 6

A bine-mi pare!
Fata-i a mea!
Ş-am să fac stare
Şi bani cu ea!
Ha, ha, ha, ha. *(Ea joacă.)*
Frunză verde măcieş,
Am să-mi duc fata la Ieşi;
Să-i fac fustă largă, creaţă,
C-a cucoanelor de scoarţă,
Să-i pun roş şi suliman,
Să-i bat doba la meidan.
Oleoleo, măi feţi de lele,
Cum oi să vă rup de pele!

Oleoleo, cotei de soi,
Ce foc oi s-arunc în voi.
A! bine-mi pare!
etc. etc.

SCENA XI

Hîrca, Chiosa încremenit, *Vlad, Viorica* adormită

Vlad *(alergînd)*: Ce văz, Dumnezeule!... Viorica! Ce faceţi tîlharilor aice? *(El dă o palmă lui Chiosa care, învîrtindu-se, se trezeşte.)*
Chiosa: M-o dezvrăjit! Bogdaprosti cucoane, că m-ai scos din fermec!
Vlad: Da' ce v-aţi apucat, împeliţaţilor?
Chiosa: Ia, Hîrca, cucoane, a scos pe biata Viorica cu vrăjile ei.
Hîrca: Nu m-ai adus aice, ca să ţ-o dau pe mînă? Lasă-mă să fac ce ştiu eu! *(Vrea să ia pe Viorica.)*
Vlad: Să nu te atingi, cioară, că-ţi zdrobesc ciolanele. Ştii că şi eu am vrajă pentru ţigani.
Hîrca: Atîta pagubă cît şi dobîndă.
Vlad *(uitîndu-se la Viorica)*: Cît e de frumoasă, ce chip îngeresc! *(Hîrchei.)* Tu ai adormit-o, trezeşte-o acu degrab'.
Hîrca: Ai zis să nu m-ating de dînsa!
Vlad: Trezeşte-o, îţi zic!
Hîrca: Ei, daţi-vă dar în lături! *(Ei se dau dinapoia Viorichei, Hîrca vrăjeşte, Viorica începe a se trezi.)*
Viorica *(se scoală încet, patul se duce iar în casă)*: A! oare unde mă aflu?

Aria no. 7

Doamne, Doamne, oar'ce simt?
A! mi-i capul ameţit!
Unde mă aflu, unde sînt?
Parcă, parc-am adormit.
Nu ştiu bine, nu ştiu zău,
Poate-un vis m-a amăgit,
Parcă, astăzi, astăzi eu,
Dar era să mă mărit!

Împreună

Viorica

Apoi dară oar'ce simt!
Nu știu parc-am adormit!
Unde mă aflu, unde sînt,
Poate-un vis, m-a amețit!

Vlad

Doamne, Doamne, oar'ce simt!
Cînd o văz îs prăpădit!
Nu-șt' ce fac, nici unde sînt,
De-aș putea a fi iubit.

Hîrca și Chiosa

Iaca, iaca, oare-ce vînt,
Pe boierul l-au pălit,
El socoate c-un cuvînt,
Fără silă a fi iubit!

Viorica *(văzîndu-și casa)*: A! ba nu, slavă Domnului! Iaca, iaca casa noastră... da' nu știu de ce mi-i frică; mă tem și... *(Voind a intra în casă.)*

Vlad *(alergînd la ea)*: Nu te teme, scumpa mea Viorico! Tu ai de acum un prietin, un apărători.

Viorica: Da' cine ești dumneata?

Chiosa: Ia un boier, fată hăi!

Viorica: Un boier?

Vlad *(încet Chiosei)*: Ticălosule! *(Vioricăi.)* Nu, dragă Viorico! eu sînt un țăran, însă cu stare, cu avere, și voiesc a-ți face fericirea.

Viorica: Dumneata?!

Vlad: Dar Viorico! eu vînam pîn pădurile aste și, cum te-am văzut, inima mea s-a aprins de dragoste pentru tine.

Viorica: Pentru mine? D-apoi nu ești din sat de la noi.

Hîrca: Îi plesnesc măselele de dorul tău, fetico!

Vlad: Am aflat că vreau să te mărite, să te dea după un țăran bătrîn, pe care nu-l poți iubi, și iată-mă-s, vin să-ți spun că te iubesc, te iubesc din suflet! Pentru tine îmi las țărănia, îmi las satul, ș-om merge la Ieși, unde, cu starea mea, am să te fac mai împodobită decît toate cocoanele. Vin' să te scap de Bîrzu, vin' cu mine, hai să fugim!
Hîrca: Te-a coperi cu petre scumpe și cu mărgăritari.
Chiosa: Te-a polei cu aur, fetică.
Viorica: Eu să-mi las pe tata, pe logodnicul! D-apoi eu astăzi mă cunun! Bai, bai, nu vă cunosc.
Vlad: Viorico! te iubesc! Logodnicul tău îi bătrîn, fără stare; vino, vino, îi fi fericită.
Chiosa: Ia să vezi ce straie frumoase o să-ți dăm!
Viorica *(cu bucurie)*: Straie frumoase! cercei de aur! A! *(Schimbînd)* Bai! Bai! Pe bădica Bîrzu îl cunosc, dar de dumneata parcă mă tem.
Vlad *(desnădejduit și încet Hîrchei)*: Fă-i ceva Hîrco! Vrăjește-o!
Hîrca *(încet lui Vlad)*: Acuș, așteaptă!... *(Tare.)* Giorico, fata mea, da' ia uită-te încoace la mătușa, să vezi ce pupuică ț-a da bunica, privește! *(Aici iese din pămînt două cartoane cu o capelă, un șal, cercei și altele.)* Iaca ce-ți dăruim numai să vii cu noi. Privește.
Viorica *(alergînd cu bucurie de la un carton la altul)*: A! ce frumoase lucruri, cîtu-s de mîndre. Da' asta ce-i?
Hîrca: O capelă.
Viorica: O capelă!... Dar aste? Dar aste? Cît îs de mîndre! Și mi le dai mie toate?
Vlad: Toate, Viorico! Și încă mai multe, numai să vii cu mine.
Hîrca: Și îi să fii frumoasă, frumoasă... ca o împărăteasă; îi merge la baluri boierești cu capela pe ureche, și cu șalul într-un umăr, ia așa, privește!... *(Ea ia din carton șalul și capela și le pune.)*

Aria no. 8

Cu capela cam drăcească
Și cu șalul tîrîind,
Stîlcind biata franțuzească,
Și din șolduri tot foind!
A! bonjur, bonjur, ma bel,

Coma, coma, vu portez [1];
Poftim, poftim la cadril, } bis
La cadril, cadril franţez! }
(Ea joacă cadril.)

Ai văzut, ma şer [2], cu asta ţ-am fript cerga.

Viorica: Trebuie să fie tare mîndru pe acolo, pe unde spui d-ta; d-apoi geaba-i, nu-i pentru mine, eu nu înţeleg veseliile acele boiereşti, eu-s o proastă, o ţărancă. Mie mi-i drăguţă căsuţa asta cu stuh, pădurea unde m-am născut şi în toate duminecile, după biserică, noi fetele ne punem şi jucăm cu flăcăii în poiana asta:

Cu cordele mîndre-n gîţă,
Noi fetiţele jucăm,
In poiana as'mîndruţă,
Toată ziua ropotăm,
Cu flăcăi cu brîne late
Toţi cu plete, toţi de soi,
Aşa joc fetele toate, } bis
Ş-înainte ş-înapoi. }
(Ea joacă moldoveneşte.)

Vlad: Minunat, Viorico! Minunat!

Hîrca *(picarisită)*: Da' bine, soro, pesemne, n-ai luat seama la greaţurile [3] mele!... da' ia uită-te şi te miră!...

Impreună

Hîrca, Chiosa	**Vlad, Viorica**
Cu capela, etc. etc.	Cu cordele, etc. etc.

(La sfîrşitul cupletului, Hîrca joacă cu Chiosa cadril. Viorica cu Vlad de brîu.)

Vlad: Viorico! sufletul meu, vin' cu mine.

Viorica: Bai, zău!

Hîrca: Fată hăi, da' nu-ţi lepăda norocu!

---

[1] Bună ziua, bună ziua, frumoasa mea, ce mai, ce mai faci (fr. *bonjour, bonjour, ma belle, comment, comment vous portez*).
[2] Draga mea (fr. *ma chère*).
[3] Graţiile.

Chiosa: Auleu! da' hai mînca-ţ-aş ochii!

(Aice s-aud ţăranii cîntînd corul de la scena întîi.)

Vlad, Hîrca, Chiosa: I-auzi-i vin...
Viorica: Vine nunta!... vine nunta!...
Tustrei: Ce-o să facem?
Viorica: Vine nunta! bine-mi pare, acuş vin druştele să mă ia, să-mi puie hobotu, să mă ducă la cununie! Bine-mi pare. *(Sărind de bucurie.)*
Vlad *(căzînd în genuchi)*: Viorico! iată-mă-s în genunchi, te rog, vin' să fugim!
Viorica: Cînd vine nunta cu druştele, bai! bai!
Hîrca: Deches! da' ce-o mai poftiţi atîta, cuconăşelule! Acu, Chioso, umfl-o şi la trăsură!
Viorica *(speriată)*: Pe mine!
Vlad: Nu vreu, nu vreu, vă zic!
Hîrca: Da' las', cuconăşelule, ai văzut năzuroasa, parcă-i cucoană mare. Chioso, să te văd!
Viorica *(îngrozită)*: Vai de mine!
Chiosa *(suflecîndu-şi mînicele)*: Las-o, că nici n-atinge! într-un buc ţ-o suflu fuga. *(Se repede, ia pe Viorica, ş-o duce pînă în fundul scenei.)*
Viorica *(luptîndu-se)*: Nu mă lăsaţi! nu mă lăsaţi!
Vlad *(oprindu-l)*: Te omor, tîlharule!

SCENA XII

Cei dinainte. Bîrzu, Gînju

La intrarea corului, ţiganii las pe Viorica şi aleargă la trunchiul de copaci; straiele lor se schimbă şi ei se arăt, Hîrca ca o lăieşiţă cu o dairea în mînă şi Chiosa ca un scripcar lăieş. Ei se fac că cîntă

Corul *(intrînd)*

Dar ce este? ce-ntîmplare?
Ce strigi dragă aşa tare?
Ce-ai păţit? de ce ţi-i frică?
Spune, spune, Viorică!

Bîrzu

Spune, draga mea puicuță,
La bădiță-tău Bîrzuță...

Gînju

Dar ce ai, scumpa mea fată?
Lîngă tine sîntem iată!

Corul

Dar ce este? Ce-ntîmplare? } bis
etc. etc.

Bîrzu: Puiculiță, sufletele, ce te-ai speriat mata așa?
Viorica: Ah! nu știu... nu.
Gînju: Ai văzut ceva, fata mea?...
Bîrzu *(văzînd pe Vlad ținînd pe Viorica)*: Da' dumneata cine ești? ce cauți? ce vrei? ce-ai venit? de unde?...
Viorica *(aducîndu-și aminte aleargă la Hîrca și la Chiosa)*: Ia ăștia a umblat să mă fure. *(Uitîndu-se la ei și necunoscîndu-i.)* Ba nu, nu, nu-s ăștia... da' unde-s aceia.. *(Uitîndu-se.)*
Vlad: I-am izgonit eu ca pe niște ticăloși. *(Uitîndu-se la țigani cu mînie.)*
Gînju *(lui Vlad)*: Dar dumneata cine ești?
Vlad: Eu? Eu sînt vărul mirelui.
Bîrzu: Vărul meu!... iaca frate!
Vlad: Da' ce nu mă cunoști, măi vere?... Ți-aduci aminte... știi... colo... unde... cînd... iaca nu te mai face acu.
Bîrzu: A! a! așa, colo. *(În parte.)* Nu-mi aduc aminte.
Vlad: Eu-s acela! Ți-am auzit de nuntă ș-am alergat să te sărut... să... vin să te sărut, măi vere. *(Îl ia iute și-l îmbrățișează.)*
Bîrzu *(înădușit)*: Ei vere, mă-năduși, vere, vere...
Vlad: Vlad... ce? mi-ai uitat și numele?
Bîrzu: Ba nu, vere... Vlad... *(În parte.)* Să mă ia naiba de-l cunosc; de unde a ieșit cimotia asta?

Vlad : Şi ştiind c-aici n-aveţi scripcari, v-am adus cei mai buni din sat de la noi.

Bîrzu : Ne-ai adus scripcari!... ei să trăieşti, măi vere. *(În parte.)* Ei, apoi dar mi-i văr! *(Tare.)* Scripcari, băieţi! iaca scripcari, nişte balauri frumuşei ca fundul ceaunului.

Toţi : Scripcari! scripcari! la joc băieţi!

Bîrzu : Nene socru, hai zău să facem nunta azi. Mare hain mai eşti... pentru o guriţă mai înainte ori mai pe urmă...

Gînju : Ba nu, ba nu, tu te-ai grăbit, tu te-ai pripit!

Toţi *(rîd)* **:** Ha, ha, ha...

Bîrzu : Dă-ne dar voie să jucăm o ţîrucă.

Gînju : Ei, fie. Haide!

Bîrzu : Să trăieşti, nene socru. Trage ţigane ca la uşa cortului! *(Ţiganii joacă din instrumentele lor.)* Bre, iaca druştele, druştele vin. *(Toţi chiuie, aleargă înaintea druştilor. Aici intră pe scenă un car cu doi boi, împodobiţi la cap şi aduşi de un vornicel cu băţul cu naframă. În car sînt patru ţărance druşte; iau pe mireasă, o pun în car cu druştele, toţi încongiură carul şi dănţuiesc de mînă. Pe Bîrzul nu-l vreau să-l ia în rînd; el aleargă împregiur, toţi îl împing; ţiganii dinaintea scenei cîntă cupletul următor pe o arie de danţ.)*

Final no. 1

Chiosa

Frunză verde, lemn uscat,

Hîrca

Bată-l cucu de bărbat!

Chiosa

Frunză verde, lemn de soc,
Am să-l pun subt oboroc!

---

[1] Lipseşte numărul cupletului.

Hîrca

Să-l îngraş ca pe-un boboc,
Şi să-l frig, să-l frig la foc.

Împreună

Să-l îngraş ca pe-un boboc,
Şi să-l frig, să-l frig la foc.

ACTUL II

SCENA I

Corul lăieșilor

Tanana, aftanana,
Dabulichi țustmanda!
Șinca teteo, șinca mo,
Dabulichi șoșmando!

Un lăieș

Si traiască țiganu,
Cît i-a bate ciocanu,
Cît a face cioara car,
Cît a trăi stanca-n par.

Corul

Tanana, aftanana, etc. etc.

SCENA II

Lăieșii, Hîrca, Chiosa

Hîrca intră supărată; ea se preumblă urmată de Chiosa în vreme ce corul urmează

Un lăieș

Noi țigani cu meșteșug,
Și traim tot din belșug
Cît or fi curcani pin sat,
Și farina de furat.

Corul

Tanana, aftanana
etc. etc.

Chiosa *(oprind pe Hîrca)* : Hîrco ! Hîrco ! nu te mai sclifosi, că mă rupi în coş.

Hîrca *(cu oftare comică)* : Of ! Chioso ! Chioso ! tare mi-i lapte acru la inimă.

Chiosa : Las-acu, fa, hăi, nu-ţi mai înăcri sufletu !

Hîrca : Să-mi vie mie de hac o ţărancă proastă ! Ei ! îmi vine să dau cu pumnu în cap.

Chiosa : Auleu Hîrco ! da' dă-le blende, dă să te văd... O leac' de chef, Hîrco, hlizeşte o leacă la bădica, ia hlizeşte, hlizeşte... *(Hîrca rîde.)* Ai hlizit, ai hlizit, Hîrco mocîrco !

Hîrca *(cu explozie de plîns)* : Geaba-i, geaba-i ! ne-o pus în cofă romînca. *(Ea cade în braţele Chiosei.)*

Chiosa *(ţiind pe Hîrca şi plîngînd şi el)* : A ! a ! ne-o pus în cofă, ne-o pus.

Hîrca *(smincindu-se iute din braţele Chiosei)* : Chioso ! o lulea, o lulea, să trag, că mi s-a uscat guştiru de alean !

Chiosa *(alergînd în fund către lăieşi)* : O lulea dancilor, o lulea aprinsă pentru Hîrca mocîrca.

Bulubaşa : Na ciubeica mea !

Ţiganii : Ba a mea ! ba a mea ! ba a mea !

Bulubaşa : Corcman moi, eu sînt Bulubaşă ! na Chioso ciubeica lui Bulubaşă. *(El dă lui Chiosa o mică pipă ţigănească.)* Să traiască Hîrca vrăjitoarea ! *(Către lăieşi.)* Strigaţi, moi !

Toţi : Să trăiască Hîrca vrăjitoarea !

Hîrca *(către lăieşii care o încongiură)* : Fire-aţi blagoveştiţi dancii Hîrcăi. *(Bulubaşii de la care a luat ciubeica.)* Un cărbune, Bulubaşă, un cărbune pentru Hîrca, nazira voastră.

Bulubaşa : Ţine, Hîrco, ţine, răcoreşte-ţi inima ! da' ce eşti aşa de opărită şi de batogită ?

Hîrca : Am scăpat romînca, mo !

Bulubaşa : Da' n-o lăsa, fa !

Chiosa : Să n-o lăsămu, fa !

Hîrca : Că bine zici !

Bulubaşa : Ţine-ţi firea.

Chiosa : Nu te da, Hîrco !

Hîrca : Hai să fie !

Chiosa : Ştii ce, Hîrco ? Ia cată-ţi norocu, ia trage o leacă bobii.

Bulubaşa : Bobii, fa !

Hîrca : Daţi-mi o sită şi nişte grăunţe. *(Bulubaşa îi aduce ce*

cere. Către lăieși.) Ian ascultați, procleților și bălțaților, știți voi că eu vă sînt bunica voastră? Să nu lăsați pe Hîrca, mo! cînd voi zice: amanda mo! la par mo! la par!, să nu lăsați Hîrca nici în ruptu capului!

Toți: Las' pe noi, Hîrco!

Hîrca: La bobi! la bobi! să te văd noroace drace.

Aria no. 2

Corul

Bobii hai, bobii na,
Trage-i
Să videm, Hîrco fa,
Dancii,
Noroc bun de ți-or da,
Dracii.

Hîrca

Hau pe dealuri, hau pin gropi!
Patruzeci și unu bobi!
Așa cum vă încolțiți,
Cum puteți ca să rodiți.
Cînd pe dealuri, cînd pin gropi,
Patruzeci și unu bobi,
Bine știți, bine gîciți,
Bine mie să-mi vrăjiți!

Corul

Hau pe dealuri, hau pin gropi!

Hîrca *(urmînd)*

Patruzeci și unu bobi!
De-ți plini ce-mi zice gîndu,
Să ieșiți tot fără soți,
Să cădeți în trei și unu,
Și-n treisprece bobii toți.

Toţi

Hau pe dealuri, hau pin gropi,
Patruzeci şi unu bobi!

Hîrca: Inca-ncoa, dancilor şi nu suflaţi. *(Căutînd în bobi)* Iaca, teteo, videţi voi!... doi şi unu, doi şi unu... îndoială... îndoială!... o s-avem horbe, o să ne ciondănim, o să ne luptăm amarnic cu romînca pădurarului... *(Cu ţipet de spaimă.)* Auleu!

Lăieşii: Ce este, Hîrco?

Hîrca *(speriată)*: Auleu, tătucă! ce-mi văzură ochii... patru şi patru, moi... patru şi patru!

Lăieşii: Patru şi patru!

Hîrca: Scîrbă de moarte... scîrbă de moarte cade... iaca vrăjmaşu... vrăjmaşu... vrăjmaşu iaca parcă iese din fundu pămîntului.

Lăieşii *(cu intristare)*: Auleu, Hîrco!

Hîrca *(cu iuţeală)*: Ţăs! iaca izbîndă... trei şi unu, trei şi unu, şi cu bob în prag!... izbîndă, dancilor!

Lăieşii *(sculîndu-se iute şi cu bucurie)*: Si traieşti, Hîrco!

Hîrca *(sculîndu-se asemenea cu Chiosa care urmează a-i ţine sita)*: O picat romînca... Iaca şi Lascu... cu bob sositori!

Lăieşii: Bob sositor!

Hîrca: Iaca vine, iaca vine Lascu... ne cade în căngile noastre; în lături, balţaţilor, că iaca întră... întră Lascu... bobul sositori!

Lăieşii *(trăgîndu-se încet spre fund)*: Bob sositor, mo! bob sositori!

Hîrca

Videţi voi dancilor?
Cată-l!
Bobul meu sositor
Iată-l!
Fermecul vrăjilor
Bată-l!

SCENA III

Vlad, Hîrca, Chiosa.
Aici Vlad iese din casa lui Gînju

Hîrca *(către Chiosa)* : Ia priveşte, cîtu-i de amărît! ne-a picat în mînă...
Chiosa *(încet Hîrcăi)* : Las' pe noi!
Vlad *(către el)* : Ah! ce-oi să fac! Ea nu voieşte, nu voieşte, ş-acum se face nunta şi n-am pe nimeni, nici un ajutor!
Hîrca *(care s-a apropiat încet de Vlad)* : Dar eu ce sînt coconăşelule?
Chiosa *(asemenea)* : Ai uitat pe Chiosa Deliu?
Vlad *(amînduror, apucîndu-i de mînă)* : Ah! Hîrco, Chioso, nu mă lăsaţi, c-o iubesc mai presus de gîndire.
Chiosa : De ce nu m-ai lăsat cuconăşelule, să ţ-o umflu în cîrcă?
Hîrca : Da ce n-ai vrut să ţ-o rîdic pe sus cu farmecile mele, săracile.
Vlad : O! la ce ar sluji sila, la ce-ar sluji răpirea, cînd ea nu vrea de mine; ca să mă urască, ca să mă blesteme toată viaţa ei.
Hîrca : Mititelule!
Chiosa : Coconăşelule!
Vlad *(mergînd pe un trunchi de copaci în dreapţa)* : Ah! cît sînt de nenorocit! *(El plînge.)*
Hîrca *(după el)* : Da' nu plînge, mînca-ţ-aş ochişorii, că-mi sfîrîie inima...
Chiosa *(asemene, ei se pun în genuchi, unul de o parte şi altul de ceea parte a lui Vlad)* : Auleu! da' ţine-ţi firea! *(Apucînd în braţe picioarele lui Vlad.)* Stăpînule şi milostivule, sărut tălpile.
Hîrca : Dabulichi, mo! Hăci, cîrîitule... Dar numai frămînta pe coconăşelu... *(Ea împinge pe Chiosa.)*
Chiosa : Dec! ce-mi văzură ochii.
Hîrca : Pei, pîngăritule, şi nu te atinge de luceafărul meu, că eu l-am crescut.
Chiosa *(puindu-se greceşte lîngă Vlad)* : Iaca, frate, cloanţa.
Hîrca *(înduioşindu-se şi cu plîns lui Vlad)* : Puişoru mamei! ghiocu mătuşei! nu mai suspina, ia uite încoa să-ţi spuie Hîrca oarecică... Eu te-am crescut... şi te-am legănat... ştii mata cum te gogolea Hîrca săraca.

Aria no. 3

Inca-ncoa la biata Hîrcă,
Duducachi mititel,
Eu, ştii, te-am purtat în cîrcă
Pîn' ce-ai fost un voinicel.
Dancii mi-am trîntit în şatră
Şi eu gingaş te-am crescut,
Ştii, puneam ulcica-n vatră,
Şi de libov ţ-am făcut!
Of, of, of, şi auleu,
Nu mai plînge, dragul meu. } bis

Chiosa *:* Iaca cotoroanţa clanţa, parcă numai ea o slujit pe boierul!... Da' fă încolo, caţa de prisacă! *(El împinge pe Hîrca.)*
Hîrca : Da' şezi, mo, că te cîrpesc!

Chiosa

Ian cu ochiu-oleac' mă fură;
Ce? pe Chiosa l-ai uitat?
Eu ţ-am pus ciubeica-n gură
Eu te-am dus întîi pin sat!
Ţ-ad-aminte cu bădica
Cîte garduri mai săream;
Îţi rupeam, ştii, cărticica
Şi pe dascăli ţi-i goneam.
Of, of, of, şi auleu,
Nu mai plînge, dragul meu. } bis

Hîrca *(împingînd pe Chiosa) :* Mare trebi mai făceai! Da' du-te la naiba!
Chiosa *(asemenea) :* Da' pei tu, cotoroanţa!
Hîrca *(asemenea) :* Ba tu!
Chiosa *(asemenea) :* Ba tu!
Vlad *(sculîndu-se iute dintre dînşii şi rîzînd cu hohot) :* Ha, ha, ha, mă faceţi de rîd cu lacrămile în ochi.
Hîrca, Chiosa : Auleu! o rîs cuconaşu! *(Sărind amîndoi şi viind iute lîngă Vlad.)* O rîs!
Hîrca : Să trăieşti mititelule; aşa mi-i drag să te văd!
Chiosa : Da' dă scîrba la pustia!

Vlad: Ah! cînd m-ar iubi Viorica!
Hîrca: Ştii ce, cuconăşelule? Ţi-o fac eu să te iubească.
Vlad: Cum se poate?
Chiosa: Să te văd, Hîrco!
Hîrca: D-apoi dar nu-s degeaba Hîrca vrăjitoare.
Vlad: Hîrco! Numai să nu-i faci vrun rău.
Hîrca: Nici n-o ating. Îi s-o vezi picîndu-ţi la picioare de dragoste.
Vlad: Hîrco, Hîrco! Ţi-oi da ce-i cere.
Hîrca: Am s-o fac să-ţi cadă belea, să-ţi saie-n gît. Hai, lăsaţi-mă singură că am să răstorn lumea şi să tulbur pămîntul în coş, numai păziţi să nu vie nimeni.
Vlad: Mă duc să-i ţin de vorbă în casă. *(El iese.)*
Hîrca: Tu, Chioso, ia lăieşii şi-mi păzeşte poiana.
Chiosa: Las' pe mine, Hîrco. *(Chiosa merge în fund la corturi, ia lăieşii şi pune străji în vremea celor dintîi frase a Hîrcăi.)*

SCENA IV

Hîrca, pe urmă *două ţigance.*
După depărtarea Chiosei, Hîrca îşi ia dăireaoa după trunchi, şi se plimbă desperată împregiurul lui

Acu să te văd, vrăjile mele, să vîrîţi zece draci în inima romîncei!... Săriţi, spînzuraţii iadului, acu vă-i vremea să v-arătaţi... Amanda dabulichi! *(Ea face împregiurul trunchiului gesturi de vrăjitorie, bate din daira, s-aude tunînd. Scena se întunecă, se vede fulgerul şi s-aude un sunet de lanţuri subt scenă.)*

Aria no. 4

Corul dracilor *(subt pămînt)*

Inca sosim,
Inca zberăm,
La vorba ta
Iute, inca.

Sosim, sosim,
Zberăm, zberăm,
La vorba ta,
Inca, inca.

(In vremea corului, Hîrca strigă cu glas mare:)

Acu, aice!... să vă văd! şinca, mo. *(La sfîrşitul corului, Hîrca bate din dairea. Trunchiul se deschide şi pe loc iasă din el doi drăcuşori care aleargă giucînd împregiurul Hîrcăi.)* Să trăiţi, dancii tetei, ce n-aţi venit mai degrabă?... să vă bat acu cu mătura aprinsă. Ce face danciu cel bătrîn? şade-n vatră şi bea tiutiun, aşa-i?... Da' ce dracu mi-o trîmes aşa draci feşteliţi? Bre! da' negri sînteţi, mai întunecaţi decît tăciunele. Da' na, ştergeţi-vă la nas, bre, că rău vă mai poartă de grijă. Ei las' că vă spoiesc eu acuş de nu v-or cunoaşte!... *(Strigînd în fund la lăieşi.)* Gahiţo! Iftinco! Un cazan, fa, hăi, un cazan încoace! *(Către draci.)* Ia să vedeţi cum oiu să vă ghilescu eu de mîndru, am să vă pui la leşiat, să vă ferb la cazan! *(Dracii se sperie şi dau un ţipet sălbatec.)* Ţis! să nu cîrcniţi că vă sucesc gîtu!... ia să videţi ce pupuică am să fac din voi, am să scot un înger, un făt-frumos cu păru de aur! Of! da' ştergeţi-vă la nas, trîntorii dracului... *(Aici ţigancele chemate de Hîrca aduc un cazan mare şi îl pun în mijlocul scenei.)* Ia luaţi-mi acu pe puişorii ăştia şi fora-n cazan. La cazan acu! *(Dracii ţipă şi fug.)* Prindeţi-i de corniţe, prindeţi-i şi, la lăute, la lăute. *(Ţigancele prind dracii şi îi aduc.)* Ştiobîlc, înăuntru, ştiobîlc aice!

(Ţigancele bag pe drăcuşori în cazan unu cîte unu; dracii se zbuciumă şi ţipă.)

Aria no. 5

Să-i spălaţi,
Să-i frecaţi,
Ca pe dînşii să-i zoliţi.
Hai, haideţi,
Leşieţi,
Şi de pele să-i jupiţi.

(In vremea cupletului, ţigancele aduc două cofe cu apă şi varsă în cazan peste draci.)

Din doi draci,
Din doi danci,

Negri ca un tăciunaş,
Să-mi lucrez,
Să-mi durez,
Un drăguţ de îngeraş!
Puişor
De amor,
Ochişorii mînca-ţ-aş!
Haide, hai!
Iute sai
Vin' la mama, îngeraş! } bis

(In vremea astui cuplect, Hîrca a mestecat în cazan c-un melesteu şi ţigancele trîntite la pămînt au suflat în foi supt cazan şi la sfîrşit Hîrca şi ţigancele scot din cazan un îngeraş.)

SCENA V

Hîrca, Ingeraşul

Ţigancele iau cazanul şi se duc în cort. Ingeraşu sare iute din mîinele Hîrcăi

Ingeraşu *(la sine)* : A! iată-mă-s! De acu, las', Hîrco, las', să te ţii bine!

Hîrca: Iaca, iaca, puşchiu şi pelivanu! Abia l-am scos din găoace, ş-îi vine a zburda!... Vin' încoace la mama, titirezule, vin. *(Îngerul se fereşte de dînsa.)* Deches, s-a fudulit gîngania, a prins mămăliga la coajă... Da' vin' încoace, trîntore. *(Il ia de mînă.)* Că eu nu te-am plămădit de flori de cuc... Am să te pui la lucru, ia-ţi săgeţile. Unde ţi-s săgeţile?... N-ai?... Amoru fără săgeţi, ca ţiganu fără ciocan! Las' că te împodobesc eu acuş. *(Ea bate din dairea şi pe loc iese din pămînt pe o tipsie o tolbă cu săgeţi.)* A! bine, ia să le văd, ascuţitu-le-a cumsecade?... Iaca! tot lucru ţigănesc! Ei, pentru tine îs bune, după sac şi peticul. Na, ţine şi ia seama ce-ţi spun eu!... o să vie acuş o ţărancă — s-o străpungi cu săgeţile tale, m-ai auzit?

Ingerul *(întinzînd săgeata asupra Hîrcăi)* : Cum? Aşa?... Iaca!

Hîrca: Da' nu pe mine, trîntore. *(Ţiindu-se de inimă.)* Auleu, da' astîmpără-te! Da' nu-mi face de dragoste! Valeu! Of! Că frumuşăl e!

Ingerul: Aşa-i că ţi-am fript cerguţa!
Hîrca: Of! îmi sfîrîie inima... Ei, dacă-i aşa, oi să te sărut! oi să te sărut! *(Vrea să-l prinză.)*
Ingerul: Da' vorbă-i! *(Fuge.)*
Hîrca: Las', làs'. *(Ei iese fugînd.)*

SCENA IV

Viorica, Bîrzu

Ei intră ţiindu-se de braţ şi sărind

Aria no. 6

Impreună

Hai să meargă, meargă!
S-au trecut de şagă,
Azi popa ne leagă,
Dragă, dragă, dragă
S-o trecut de şagă, } bis
Azi popa ne leagă } bis

(Impingîndu-se cu umărul unul pe altul.)

Bîrzu

Şi de acu fa, hăi!...

Viorica

Las' pe mine, măi!

Bîrzu

Am să fiu cam rău.

Viorica

Eu îs pop-a tău!

Bîrzu

Eu îţi sînt bărbat!

Viorica

Eu te-am înjugat!

Bîrzu

Ş-amar te-oi purta.

Viorica

Vai de pelea ta.

Împreună

Hai să meargă, meargă!
etc. etc.

Bîrzu: Ei, bravo, bravo, vrea să zică, îi să fii de acu nevasta mea?
Viorica: Şi dumneata bărbăţelul meu!
Bîrzu: De-acu pace! Nu ne mai strică nunta nenea Gînju pentr-o biată guriţă!
Viorica: Dacă apoi, zău, aş plînge de ciudă.
Bîrzu: Ştii ce, fă, hăi?
Viorica: Ce, bădică?
Bîrzu: Nu gîceşti tu, fa?
Viorica: Da' nu, zău!
Bîrzu: Ei, ia las'!
Viorica: Ba zău, nu!
Bîrzu: Hai să venim de hac lui nene Gînju! Dă-mi o guriţă.
Viorica: O guriţă?
Bîrzu: Nu ne vede nimeni.
Viorica: Oare nu ne vede nime?
Bîrzu *(sărutînd-o)*: Ia aşa! Vezi tu că mă iubeşti Viorico! Ţi-am spus eu că-i să mă iubeşti, fa hăi.
Viorica: Da' zău mi-eşti drag, bădică. D-ta mă tot faci să rîd... Da' flăcău cela, Vlad... îmi spune nişte vorbe aşa de ciudate, că zău, parcă mi-i frică de dînsul.
Bîrzu: Da' eu, aşa-i, ţi-am picat tronc la inimă! Aşa-i?
Viorica: Hă, hă, hă, de d-ta nu mă tem. Iaca vezi! *(Îi dă un pumn pe spate.)*

SCENA VII

Viorica, Bîrzu, Îngeraşu

Îngeraşul *(la sine)*: Dă-i bune, dă-i bune, las' că v-oi stinge eu focu acum.
Bîrzu *(rîzînd)*: Dă, Giorico, dă, că mă iubeşti, mă iubeşti.
Viorica: Zău te iubesc... na... na... na... *(Îi mai dă pumni.)*
Bîrzu: Ha, ha, ha... *(O ia în braţe.)*

(Ei stau îmbrăţoşaţi şi rîzînd; îngeraşul îşi întinde săgeata spre Viorica.)

Viorica *(împingînd pe Bîrzu cu spaimă)*: Vai de mine, fugi de-aice, că tare eşti slut!

Bîrzu *(încremenit)*: Hai!

Viorica: Şi bătrîn şi pogan, fugi că mă sparii, fugi!

Bîrzu *(voind a se apropia de Viorica)*: Giorico! da' ce spui, dragă?

Ingeraşu *(puindu-se între ei, îl împinge)*: Fugi c-o sparii.

Bîrzu: Hai! Cine-a vorbit?

Viorica *(văzînd ingeraşul)*: Ara! ce copilaş mîndruţ. *(Ingerul îi face semn să tacă ş-o cheamă deoparte.)*

Bîrzu *(căutînd împregiurul lui)*: Un copilaş? da' unde-i? da' unde-i?

Viorica: Iacătă-l! iacătă-l, parcă-i un îngeraş! Ce aripi frumuşele!

Bîrzu: Aripi! Vai de mine! Oare ce bîigueşte?... Giorico! vină-ţi în simţire! *(Alergînd la ea.)*

(Ingeraşul ia de mînă pe Viorica şi fuge în ceealaltă parte de scenă)

Bîrzu *(uitîndu-se cu jale la Viorica)*: Giorico! Vai de mine, a-nnebunit beata Viorică! Iaca ce face dragostea, mă iubeşte de şi-a perdut mintea... Giorico!

Ingeraşu: Prostule! nătărăule!

Bîrzu: Hai, cine a vorbit? cine mă ocărăşte? cine?

Ingerul *(dîndu-i o sfîrlă)*: Ia eu! eu!

Bîrzu: A! *(Viorica şi îngeraşu rîd cu hohot.)* Aşteaptă, duh necurat! Viorico, vin încoace, că-i ducă-să pe pustii.

Viorica *(ferindu-se de Bîrzu)*: Bai, bai, dă-mi pace.

Ingeraşul: Ba tu eşti dracu pe uscat, slutule!

Bîrzu: Da' unde-i? unde-i?

Viorica *(îngeraşului)*: Mă rog, scapă-mă de dînsu!

Ingeraşu: Las' pe mine! *(Apucînd pe Bîrzu de straie pe dinapoi.)* Iată-mă-s!

Bîrzu *(întorcîndu-se să-l prindă)*: A! te-am prins!

Ingeraşu *(apucîndu-l de o parte)*: Ţine bine!

Bîrzu *(asemenea)*: A! a!

Aria no. 7

Ingeraşu

Ei, zău tare-mi pare bine,
Că-mi bat joc d-un nătărău;
Ei, de acuma las' pe mine,
Am să-l fac mai prostalău!
Prinde, dă, ce stai pe loc?

Bîrzu

Baba oarba, zău, mă gioc!

Viorica

Baba oarba, unde-ai mas?

Ingeraşu

Pe cuptori?... şi ce ţ-ai ars?

Viorica

O mînică de cojoc!

Bîrzu

Baba oarba zău mă gioc!

Ingeraşu

Na-ţi o cheie ş-o lăcată } bis
Să te văd, pas de mă cată! }
Las', mă rog, că-i ameţi,
Mai încet, nu te iuţi,
N-aţi o cheie ş-o lăcată,
Să te văd, pas de mă cată!

SCENA VIII

Viorica *(singură)*: Ha, ha, ha, sărmanu bădica Bîrzu, o să-l scoată din minte îngeraşu meu! Doamne! da' slutu-i şi bătrînu-i bădica Bîrzu, eu, zău, pînă acum nu i-am luat seama! Iaca, iar mi s-o stricat nunta, de acu cu cine m-oi mărita eu... de!...

Aria no. 8

Vai de mine, ce păcat,
C-am rămas fără bărbat,
Vai de mine de-ntîmplare,
C-am rămas iar fată mare.
Iată-mă-s acu-ntre doi,
Din ei nu știu care-i bunu,
Am să-i iau pe amîndoi,
Ca să nu scap nici pe unu.
Zău i-oi lua pe amîndoi, } bis
Ca să nu perd nici pe unu. }
Vai de mine etc. etc.

Tot una-mi zice că mă iubește flăcăul cela Vlad, că m-a noroci!... nu știu, oare să-l cred?... cînd îl văd, parcă mă ia fiori... mă tem de dînsul. *(Aici îngerașul intră, se suie pe trunchi și întinde săgeata asupra Viorică.)* A! a! Oare ce simt? un foc parcă mă arde la inimă! Ah! ba nu, nu; Vlad, Vlad îi tînăr, îi frumos! ce boi mîndru! ce căutătură!... Ah! aș vrea să-l văd, să-l văd.

SCENA IX

Viorica, Vlad, Îngerașu

Vlad *(alergînd la Viorica)*: Viorico! Viorico! Da' ce fugi tu de mine?...
(Aici îngerul se coboară după trunchi și se pune după Viorica.)

Viorica: Eu?

Vlad: O știu! Mă urăști... Viorico! iată-mă-s la picioarele tale... Fie-ți milă, fie-ți milă.

Viorica *(apucîndu-l iute de cap)*: O! te iubesc, te iubesc de nu mai pot.

Vlad *(sculîndu-se iute)*: Viorico, ce spui? O! Bucuria mă-neacă!

Viorica: Nu știu ce am, nu știu ce simt... dar te iubesc, te iubesc, și de acum fără dumneata nu pot trăi... O! scapă-mă de Bîrzu, scapă-mă! *(Și-ascunde capul în sînul lui Vlad.)*

Vlad: Las', dragă, n-ai grijă... Mă iubeşti! Ah! cît sînt de fericit! de acum eşti a mea. Nu-ţi pasă... Hai dragă, vin', vin' să fugim.

(Îngeraşu trage pe Viorica de straie făcîndu-i semn să nu priimească.)

Viorica: Să fugim?

Vlad: Da, Viorico! trăsura mea ne aşteaptă, vin' mai iute, vin'.

(O trage de mînă şi îngeraşu asemenea de cealaltă parte.)

Viorica: O, bai, bai! Mai bine, iaca, nunta îi gata, popa ne aşteaptă, hai să ne cununăm şi pe urmă mi-i duce unde-i vrea...

Vlad: Să ne cununăm... aşa degrabă. *(La sine)* Ce oi să fac? *(Tare)* Nu se poate, Viorico. Vin' întîi cu mine şi pe urmă...

(Îngeraşu trage pe Viorica de straie ş-îi face semn să nu priimească.)

Viorica: Aşa, dumneata vrei să mă-nşeli numai?

Vlad: Viorico, zău!...

Viorica *(plîngînd)*: Bai, bai, văd că nu mă iubeşti. *(Îngeraşu o trage de mînă spre casă.)*

Vlad: Viorico!

Viorica: Ia vezi, eu te iubesc, da' de nu te-i cununa cu mine, să ştiu c-oi muri de necaz, da' mai bine oi lua pe Bîrzu. *(Îngeraşul o vîră în casă iute.)*

Vlad *(repezindu-se s-o oprească)*: Viorico! Viorico!

Ingeraşu *(pe pragul uşei îi pune mîna în piept şi-l opreşte)*: Ia mai stăi o leacă, că te-i pripi!

Vlad *(trăgîndu-se înapoi cu mirare)*: Cine vorbeşte?

Îngeraşul: Ia eu! eu, îngerul păzitori a Vioricăi, ştiu că vrei s-o înşeli, săraca... dar geaba ţi-i, că-s eu pe aici.

Vlad *(în mare mirare)*: Ce-nsemnează?

Ingeraşu: Ia, însemnează că de nu te-i cununa cu Viorica, nu ţi-o dau, nu! Te aştept: de nu-i veni s-o duci la biserică, o ia Bîrzu.

Vlad *(vrea să se repeadă spre înger)*: Da' bine...

Îngeraşul *(intră în casă iute şi închide uşa)*: Daca-ţi place!

SCENA X

Vlad *(singur)* : Viorica ! cununie !... un înger ! Ah ! parcă visez... Ce-oi să fac ? Eu, un boier, un nobil, să mă cunun cu o ţărancă, să-mi stric o poziţie, un rang... Dar altfel o perd... o perd pentru totdauna... pe Viorica, pe scumpa mea Viorică... O ! fără de ea nu pot trăi, şi ce-mi slujesc rangul, averea, nobleţa, daca voi fi nenorocit toată viaţa mea.

Aria no. 9

Nu voi nobleţă, averi, mărire,
Daca prin ele nu pot să am
O mîngîiere, o fericire,
Ce gustă încă şi un ţăran.
Pe oameni cerul tot de o baie,
Deopotrivă pe toţi zidi.
De ce dar astăzi, cu acea vapaie,
Pe o ţărancă nu aş iubi !
Noble sînt numai faptele bune,
Ce ş-o ţărancă poate simţi.
Eu voi dar astăzi, noblu de nume,
Cu Viorica a mă-nsoţi.

(Aici se vede în fund Hîrca.)

A ! s-a sfîrşit, s-au sfîrşit toate. Mă cunun, mă cunun cu Viorica ! Pe Viorica o iau de soţie. *(El se repede să între în casa lui Gînju.)*

SCENA XI

Vlad, Hîrca, Chiosa

Hîrca *(ieşind înainte lui Vlad)* : Auleu, mînca-ţ-aş ochii, cu cine te cununi tătucă ?
Chiosa : Dar cu cine te-ngurlui, beicachi ?
Vlad : A ! bine c-aţi venit dragii mei ! Cu Viorica, cu Viorica mă cunun, am hotărît s-o iau de soţie.
Hîrca : Auleu !

Vlad: Altfel nu voieşte să vie cu mine, ş-o perd, o perd pentru totdauna.

Hîrca: Ce-ai vorbit frumuşelule? Te cununi? Te-nsori? Parcă m-au trăsnit fulgerul de sus!

Vlad: Nu, Hîrco, nu te-ngriji, eu pe voi nu vă voi depărta. Tu, Hîrco, vei fi tot credincioasa mea, şi ţie, Chioso, ţi-oi da o sumă de bani!

Chiosa: Si traieşti milostivule, s-ajungi să fii naziru cel mare, ia pe Giorica, ia-o!

Hîrca *(împingînd pe Chiosa)*: Pei proclete, că te sugrum!

Chiosa: *(ferindu-se)*: Deches! da' ce te-a pălit, Hîrco?

Hîrca: Da' ce mi-o fost să mai văd, mititelule şi puişorule! Da' cum îi să ei mataluţa o ţărancă proastă, un boier mare ca dumneata... Auleu, mămucă, să nu faci una ca asta...

Vlad: S-a sfîrşit, s-a sfîrşit, Hîrco! Am hotărît! Ea m-aşteaptă, mă duc!

Hîrca *(oprindu-l)*: Of! dar mai stăi o leacă, că mă rupi la inimă!

Chiosa *(vrînd să ia pe Vlad)*: Da' hai, cuconaşule!

Hîrca *(Chiosei, furioasă)*: Carnacs, bazaochi, că n-am vorbe cu tine!

Chiosa: Da' nu te jîmba, colţato!

Hîrca *(lui Vlad)*: Of, ţigătule şi brilantule, nu mă lăsa! Da' de aceea ţi-am prins-o eu de nas cu farmecile, de aceea ţi-am dat-o pe mînă?

Vlad: Ia sfîrşaşte, sfîrşaşte. *(Vrînd să se ducă)*

Hîrca *(puindu-se în calea lui Vlad, şi picîndu-i în genuchi)*: Să nu te duci că mor, ş-ăi să dai seama.

Chiosa: Da' crăpi, Scaraoschi.

Vlad: Dar ai nebunit, Hîrco! Ce-ţi pasă ţie, daca mă-nsor cu Viorica?

Chiosa: Ce-ţi pasă ţie?... Iaca!

Hîrca *(trîntindu-se la pămînt)*: Vai de mine şi de mine, mămulică dragă!... Of, nu vreu să te-nsori, tătucă, nu vreu, că nu-mi vine, nu-mi vine la socoteală...

Chiosa: Înţeleg aleanu ei!...

Vlad: Dacă-s nebun eu...

Aria no. 10

Hîrca *(oprindu-l)*

Vai de mine, mămulică,
Vai, nu mă lăsa!
Fie-ţi milă, drăgulică,
Că mor, iaca na!

Chiosa *(lui Vlad)*

Nu vezi Hîrca modoranca,
Ce vrea cu mata?

Hîrca

Să-ţi iubeşti cît vrei ţăranca,
Dar nu te-nsura.

Chiosa

Ca să-ţi prade biata stare,
Să n-ai ce mînca!

Hîrca

Ia-o, ia-o, ţiitoare,
Dar femeie ba!

Chiosa

Ca să-ţi peardă sufleţelul,
Dracului să-l dea.

Hîrca

Of! ne-ascultă cuvinţelul,
Fă-mi pe voia mea.

Chiosa

Ca să-ţi peardă sufleţelul,
Dracului să-l dea.

Împreună

Chiosa

Nu vezi Hîrca modoranca,
etc. etc.

Hîrca

Să-ţi iubeşti cît vrei ţăranca,
etc. etc.

Vlad

Ia vezi Hîrca modoranca
Cu mine ce vrea :
Să mă prade de cea stare
Să n-am ce mînca,
Şi să-mi peardă sufleţelul,
Dracului să-l dea !

Vlad *(împingînd pe Hîrca)* : Aşa ticăloaso ! Lipsă, lipsi dinaintea mea. *(El vrea să se repeadă spre uşă.)*
Hîrca *(smulgîndu-se şi puindu-se iute în uşă scrîşnind)* : În lături, în lături, că te ia dracii.
Chiosa *(trăgînd pe Vlad înapoi)* : Fugi, cuconaşule, că-i turbată.
Vlad *(Hîrcăi)* : Îţi zdrobesc ciolanile.
Hîrca *(rîzînd sălbatec)* : Ha, ha, ha !
Chiosa : Vai de mine !
Hîrca : Da' ai uitat că-s Hîrca vrăjitoarea. De-acu nu scapi din unghiile mele.
Vlad *(voind încă a se repezi spre uşă)* : Ia aşteaptă, cioară...
Hîrca *(scoţîndu-şi din brîu varga de alun şi vrăjind pe Vlad)* : Stăi, Lascule, că de acu dracu-ţi ştie de ştire.
Vlad *(simţind efectul vrăjei şi poticnîndu-se)* : A ! a !
Chiosa *(asemenea)* : Auleu !
Hîrca *(înaintînd încet spre ei cu varga de alun întinsă)* : Lascule, Lascule, de acu starea ta e a mea ! Sufletul tău, am să-l dau peşcheş dracului ! *(Aici îngerul iese repede din casă.)*

SCENA XII

Hîrca, Chiosa, Vlad, Îngerul

Îngerul *(viind fuga şi smucind toiagu din mîna Hîrcăi)* : Stăi, Hîrco, că mai sînt şi eu pe aice !...
Vlad, Chiosa *(viindu-şi în sine)* : A ! a !
Hîrca *(dîndu-se înapoi c-un ţipet sălbatec)* : A !
Îngerul *(rupînd băţul Hîrcăi)* : Iată vrăjile tale stricate, de acum nu mai ai nici o putere.

Hîrca: Auleu!

Chiosa: Să trăieşti frumuşelule!

Ingerul: Vlade! vin' cu mine, n-ai nici o grijă de acum, însoţirea ta s-a face, eu te voi cununa. *(Ia pe Vlad şi-l duce lîngă casă.)*

Chiosa *(ţiindu-se de straiele lui Vlad)*: Nu mă lăsa cuconaşule!

Ingerul: Hîrco, tu ai vrut să perzi două suflete: eu ţi-am stricat planurile: în loc de duhul cel rău care voiai tu să scoţi din cazan, am ieşit eu, îngerul păzitor a Viorică. *(El intră cu Vlad în casă.)*

Hîrca *(cu glas slab şi ameţită)*: A! m-a biruit, m-a biruit Cel-de-sus.

Chiosa *(scoţînd capul pe uşă)*: Ai sfeclit-o, ai sfeclit-o! *(Hîrca vrea să se repeadă la el, Chiosa închide uşa iute.)*

SCENA XIII

Hîrca *(singură)*: Lascule! Lascule! încă n-ai scăpat tu de mine. A! de acu lăieşii, lăieşii să-mi strig eu, dancii mei, săracii.

(Hîrca se suie pe trunchi şi buciumă de trei ori dintr-un corn ce l-a luat de pe trunchi.)

Aria no. 11

Săriţi, săriţi, săriţi,
Copii nu mă lăsaţi,
Haideţi, haideţi, veniţi,
Pe Hîrca agiutaţi!
Iată-mă-s la osîndire,
Săriţi, săriţi, băieţi!
Hîrca voastră-i la peire,
Săriţi, săriţi, haideţi.

SCENA XIV

Hîrca, Lăieşii, şi îndată *Bîrzu*
Aice Hîrca mai buciumă de trei ori, ţiganii vin alergînd din toate părţile cu parul de umere

Corul

Săriţi, săriţi, săriţi !
Pe Hîrca s-ajutaţi,
Haideţi, haideţi, veniţi !
Pe Hîrca n-o lăsaţi.
Iată-o-i la osîndire,
Săriţi, săriţi, băieţi,
Hîrca voastră-i la peire,
Săriţi, săriţi, haideţi !

Bîrzu *(intră alergînd)* Vai de mine, da' ce este modorănilor ? Arde satu ?
Hîrca *(coborîndu-se de pe trunchi)* : Ce este ? Ia, ai rămas fără nevastă.
Bîrzu : Giorica mea !
Hîrca : Ia, pe Giorica ta, ţi-a suflat-o Lascu.
Bîrzu : Lascu ! Ce mîncare-i acela ?
Hîrca : Ia Vlad, ţăranul, vrea să se cunune cu Giorica ta !
Bîrzu : Vai de mine, ce-mi spui, jupîneasă ţigancă ?... Vlad, auzi ?... şi zice că mi-i văr... dă, mai crede altă dată verilor.
Hîrca : Dă-te mie ş-îţi scap pe Giorica.
Bîrzu : Mă dau, mă dau, dragă jupîneasă ţigancă, a dumitale să fiu, numai dă-mi pe Viorica, dă-mi-o, mă rog, că mor.
Hîrca : Las' pe mine. *(Lăieşilor.)* Să vă văd, dancii mamei ! Daţi buzna în casă şi-mi suflaţi romînca pe sus.
Bîrzu *(sărind de bucurie) :* Să trăieşti, să trăieşti jupîneasă lăieşiţă.

Final no. 12

Lăieşii *(vînturînd ciomegile)*

Săriţi, săriţi, săriţi !
Romînca să-mi luaţi,
Haideţi, haideţi, veniţi,
Romînca să-mi suflaţi !

Bîrzu

Vai de mine, Giorică,
Cum de lași pe-al tău bădică!

Corul

Săriți, săriți, băieți!
Săriți, săriți, haideți!

Hîrca

Las' pe mine, pe romînca,
Ți-o dă astăzi Baba Hîrca.

Corul

Săriți, săriți, săriți,
Haideți, haideți, grăbiți!

SCENA XV

Lăieșii, Hîrca, Bîrzu, Chiosa

In minutul ce lăieșii vreau să se repeadă, Chiosa iese repede din casă

Chiosa

Auleu, lăieșilor,
Da' ce faceți, dancilor?
Ce vă puneți voi în cîrcă,
C-un boiar, c-un boiar mare!
Pentr-o Hîrcă ș-o mocîrcă,
Că-ți muri-n spînzurătoare! (ter.)

Corul *(dîndu-se în lături cu frică)*

Un boier, măi, boier mare!
Om muri-n spînzurătoare!

Hîrca

Auleu, mo, da' ce stați?
Auleu, nu mă lăsați!

Corul

Un boier, un boier mare!
Om muri-n spînzurătoare.

Chiosa

Geaba, Hîrco, s-a sfîrşit,
Că veleatu ţi-a sosit.
Iaca dracu, dracu vine,
Să te ducă-n iad pe tine! (d-a capo)

(Aici Hîrca se cufundă în pămînt.)

Hîrca *(cufundîndu-se)* : Auleu! auleu!

(În vremea aceasta, fundul scenei, care se acoperise de nori, se deschide şi se vede în depărtare Viorica şi Vlad în genuchi, pe care îngeraşu îi încunună.)

(Tablou.)

Sfîrşit